

ಬೋರೊ ಬೋರು!

‘ಬೋರ್’ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಸಮಯದ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ. ಬೋರ್ ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಬೋರು ಎನ್ನುವ ಪದ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ ಪದವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಅಂದರೆ 90ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೊಂದು ಪದ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಬೆಂಕಿದ್ದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ನೋಡಿ, ಬೋರು ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಲೀ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದುಕನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತೇವೋ, ಹೊರಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅರಿಯುತ್ತ ವಿಸ್ಮಯಪಡುತ್ತ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿರಾಸತ್ತೆಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಷಕರು ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಇಂದಿನ ಜಮಾನಾದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಕ್ಲಾಸಿನ ಸಿಂಚನಾ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ ಬಳಿಕ, ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವಳೇ, ‘ನನಗೆ ಬಹಳ ಬೋರಾಗುತ್ತಿದೆಯಮ್ಮ’ ಎಂದು ಅಮ್ಮನೊಡನೆ ವರಾತ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಅರೆ, ಈ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಬೋರ್ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಎಂದು ಅಮ್ಮನೂ ತಲೆಚಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಕೊನೆಗೆ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿಿದ್ದ ಮೊಬೈಲು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟು ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಡ್ಲೊ, ಆಮೇಲೆ ಕೊಡು. ಹೊಸದೊಂದು ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಹಾಕು’ ಎಂದು ಪ್ರಾಸಿ ಹೊಡೆದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಂಚನಾಳ ಬೋರಿಗೆ ಅವಳಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಿದ್ದರು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಿಂಚನಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ‘ಬೋರ್’ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಬೇರೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬೋರ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಲೆತಿಂದರೆ, ಅಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದು ಆ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ – ಪದಗಳಿಗೆ, ಅದೇ ಪದದ ಅರ್ಥಗಳೇನೂ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಗಾವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಬೈಲ್ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೋರಿಕೆಯೇ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ‘ಬೋರ್’ ಎಂಬ ಬೇಸರದೊಂದಿಗೆ ಮಂಡನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋರಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯೊಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಂತಹುದು. ಬೋರಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ – ಆಟವಾಡು, ಬೋರಾಗುತ್ತಿದೆ – ಪಾಠ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ, ಬೋರಾಗುತ್ತಿದೆ – ಶಾಖೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂಬ ಜೋಡಿ ಪದಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದಂತೆ ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಆಟ, ಓಟ, ಶಾಖೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಯಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಬೋರಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಬಾರದು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೋರ್ ಆಗುತ್ತಿರುವುದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಬಹಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದುದು. ಅವರವರ ‘ಬೋರ್’ ಆಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಅವರವರೇ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ‘ನಿನಗೆ ಬೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀನೇ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ ಮಾಡಿಕೊ’ ಎಂದು ಖಡಕ್ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ. ಹೊಸ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮಾಡುತ್ತ ಸಮಯದ ಸದೃಶಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿರುವ ಮನರಂಜನೆಯತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತ, ಓಟಾಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಾನ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತ ತಯಾರಿ ಮಾಡುವುದು – ಬೋರ್

ಅನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದುದು ಹೀಗಲ್ಲವೆ? ಇಂದು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವ ಮೊಬೈಲ್ ‘ಬೋರ್’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಸಿದೆ. ಬೋರ್ ಎಂದಕೂಡಲೇ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಬಂದುಬಿಡುವುದರಿಂದ ನಾಳಿನ ಕೆಲಸಗಳ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮರೆತುಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಮಯವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದೂ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ‘ಬೋರ್’ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ದೊಡ್ಡವರೂ ಇಂತಹುದೇ ಗೀಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದುಂಟು. ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವಿನ ಬಿಡುವನ್ನು ಬೋರ್ ಎಂದು ಬಗೆದು, ಮೊಬೈಲ್ ದಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುವ ಅನೇಕರನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತೇನೂ ಬೇಡ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಗೀಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಬೋರಾಗುವಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪೋಷಕರು ಮೊಬೈಲ್ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು. ಅದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡುವುದೂ ಹೌದು. ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟು, ‘ಆಡ್ಲೊ, ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಅವರ ಕಾಟದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಸುಲಭವಾದುದು. ಆದರೆ ಈ ಸುಲಭ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೀರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ‘ಬೋರಿಂಗ್’ ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಮೀರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದಷ್ಟೇ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in